

Onnin päiväkirjat

Pennun päiväkirja

Hakumatka 7. heinäkuuta 2001

Haimme Onnin Tampereen läheltä Pälkäneeltä. Sovimme tapaamisen Aapiskukko-kompleksin luo. Siellähän meitä jo odotettiin kun saavuimme. Onni tutkiskeli pirteänä heinikon saloja. Kun lähdimme kohti Vaasaa, Onni tutkaili hiukan uutta autoa ja ihmisiä ja nukahti pian. Pysähdyimme Ikaalisissa. Pysähdyksen jälkeen Onni leikki hetken aikaa ja nukahti uudestaan. Pysähdyimme vielä kaksi kertaa. Noin kolme kilometriä ennen kotia loppui bensa. Mitä sitä muuta kuin soitto apujoukoille ja piiiitkä odotus. Onni söi hiukan nappuloita ja peuhasi heinikossa. Kun saimme bensaa ja jatkoimme kotiin, se nukahti saman tien autoon.

Perillä Onni tutkaili innokkaasti ympäristöään. Siihen hurautti melkoisesti aikaa. Tutkittuaan kaiken sen vinkaisi muutaman kerran ikävästä, mutta sen jälkeen ei merkkiäkään kaipuusta. Loppu päivä meni suurimmaksi osaksi nukkuessa (, nukkuessa ja nukkuessa), tutkiessa ja leikkiessä. Nukuimme alakerrassa sen seurana patjalla (, yläkerrassa oli niin kuuma, ettei siellä edes olisi pystynyt nukkumaan). Onni ei itkenyt yhtään yöllä, eikä muina öinä siitä eteenpäin.

Retki Maijun luo 9.heinäkuuta 2001

Lähdettiin Onni, Hilla ja minä retkelle. Tarkoitus oli mennä bussilla Maijun lähelle, viettää siellä hetki ja tulla bussilla takaisin. Bussi matka meni hyvin. Kun astuimme bussiin, koko bussi huokaisi ihastuksesta nähdessään Onnin. Eräs mummo halusi silittääkin. Onni oli aluksi hiukan hämmästynyt, mutta ei missään vaiheessa peloissaan. Maijun luona se tutki innokkaasti ympäristöään ja olisi mielellään järsinyt pari kattilaa. Hillan käydessä kaupungissa teettämässä avaimen, Onni söi päivä ruoan ja nukkui noin nelisenkymmentä minuuttia. Takaisin tulomatalla bussikuski ei ollut kovin innokas, mutta muut bussissa, varsinkin lapset ihastelivat Onnia. Jouduimme keskustassa vaihtamaan bussin ja tällä kertaa kuski oli mukava. Tulomatalla Onni istuskeli sylissäni ja katseli ikkunasta ulos kuin olisi aina matkustanut.

Matka Huvilalle 14. heinäkuuta 2001

Matkustimme Kristiinankaupunkiin Huvilalle. Automatka sujui hyvin. Perillä Onni tutkaili innokkaasti ympäristöä ja juoksenteli iloisesti nurmella. Se onnistui pissaamaan parhaalle matolle ja tutkimaan merta hiukan liian huterasta paikasta. Meren tutkiskelu päättyi siihen että pikkuinen mulskahti pää edellä mereen, suoraan uppeluksiin. Se oli niin pieni, ettei olisi päässyt ylös korkeita kiviä, joten nostin sen pois sieltä. Ranta ja samainen kivi tutkittiin uudestaan, nyt varovaisemmin. En tiedä vielä uskaltautuuko se uudestaan mereen.

Ensimmäinen kerta Oulussa 20–22. heinäkuuta 2001

Matkustimme autolla Hillan, Ruusan, Jarnon ja Onnin kanssa Ouluun. Tarkoitus oli palauttaa pikkusiskoni kotiin ja hakea samalla mummi Kristiinaan. Matka Ouluun sujui hyvin. Onni tutki siellä kaikki paikat ja leikki innokkaasti pikkusiskoni Maijun kanssa. Lauantaina (21.) lähdimme kohti Kristiinaa. Jäimme sinne yöksi. Aamulla Onni tutkaili niin innokkaasti pihaa, ettei muistanut tehdä tehtäviään ja kuinka ollakaan kakat tulivat valkoiselle matolle.. Serkkuni Mirka ja tätini Kati tulivat käymään mummin luona mukanaan pieni whippet-pentu Milli. Onni leikki innokkaasti ensimmäisen tapaamansa tytön kanssa. Ne olivat toistensa vastakohtat, mutta leikki sujui silti hyvin. Milli hyppelehti edellä ja Onni rymisti perässä. Kotimatalla poika sitten uinuikin iloisesti.

Ensimmäinen matokuuri

30. heinäkuuta 2001

Tänään oli aika aloittaa Onnin matokuuri. Räyhääjä painaa hiukan yli viisi kiloa ja sen mukaan lääkettä. Sellainen kolmen päivän kuuri. Liuotin pillerin veteen ja sekoitin sen sitten kermaviiliin. Maistui pikkuherralle, joka nuoli kupin aivan putipuhtaaksi.

31. heinäkuuta 2001

Toinen lääke meni alas yhtä reippaasti samalla tavalla.

1. elokuuta 2001

Onni voi hiukan pahoin aamulla, ilmeisesti matolääkkeen sivuvaikutuksena. Annoin kuitenkin lääkkeen. Seuraavana aamuna ei ollut pahoinvointi joten kaikki hyvin.

Junalla Ouluun

3. elokuuta 2001

Lähdimme junalla Ouluun. Bussimatka asemalle sujui samaan tapaan kuin aikaisemmat matkat eli hyvin. Juna asemalla Onni oli hiukan hämmästynyt ja junanvaunussa tutkittiin ensin kaikki paikat. Samaan vaunut Vaasasta Seinäjoelle osui myös pieni kissanpentu omistajineen ja Fidel niminen 8 kk partacollie omistajansa kanssa. Fidel ja Onni nuuskuttelivat toisiaan ja tulivat hyvin toimeen. Ne olisivat mielellään leikkineet matkan, mutta tilaa ei oikein ollut, joten nuuskutteluksi jäi. Seinäjoella oli pikavaihto Oulun junaan ja Onnimonni ei ehtinyt pisuamaan. Matkaseuraksi osui samainen kisunpentu ja Nipa-mäyräkoira kahden omistajansa kanssa. Nipa ei oikein välittänyt Onnista, mutta matka sujui hyvin kun kumpikin pysyi omalla puolellaan. Pieni hampaiden vilautus, mutta ei muuta. Onnilla tuli vaunuun pisut, eihän pieni jaksanut neljää tuntia pidättää. Onneksi mukaan oli varattu muovipussia, sanomalehtiä ja talouspaperia vaikka millä mitalla. Matka sujui paljon paremmin kuin uskalsin odottaa.

5. elokuuta 2001

Paluumatka Oulusta. Aamulla innostuttiin lähtemään hiukan liian pitkälle lenkille. Mentiin meren rantaan peuhaamaan. Onni kahlaili vedestä keppejä ja hauskaa oli. Kun päästiin takaisin vanhempieni luo, Onni oli niin väsynyt, että nukahti. Matka Oulusta Seinäjoelle meni samaan tapaan, nukkuen. Matkaseurana oli jokin griffonin näköinen koira. Seinäjoen vaihto oli onneksi tällä kertaa pitempi. Siellä Onni hiukan heräsi, kävi pisulla ja tutkaili maisemaa. Vaasan junaan mentiin ajoissa ja se tuli tutkittua läpikotaisin. Löytyi yks niljakas karkkikin lattialta. Matkaseuraksi osui kolmen tytön lauma, joka häiritsi kyllä minua suuri äänisellä kikatuksellaan ja höpötyksellään, mutta Onni veteli sikeitä. Matka meni hienosti, jos ei oteta huomioon että olin perillä pinna kireänä ja valmis kuristamaan jokaisen tytön kolmikosta (Tunnin verran kimeää kanailu.. Aaaaaarg!).

Rokotusreissu 9. elokuuta 2001

Kaikki alkoi todella lupaavasti, aamu Onnin kanssa meni hienosti. Päivä sujui töissä joutuisasti. Meillä oli viimeinen rokotusaika 15.45. Siihen ehtisi ihan hyvin. Yhtäkkiä puoli neljän aikaan muistin, että tänään oli tosiaan rokotuspäivä. Puhelimessa, joka oli piippauksella, näkyi monta puhelua. Pienoinen paniikki iski.

Tätä ennen oli Jarnolle ehtinyt tapahtua yhtä ja toista. Tarkoitus oli, että hän lähtisi ajoissa töistä.

Hän oli kimppakyydillä matkassa ja heillä hiukan venyi. Kyytiauto ei lähtenyt käyntiin, siinä oli jotain rikki. Tarkoitus oli, että lainasimme Jarnon veljellä olevaa autoa. Häntä ei saatu kiinni.

Lopulta Jarno onnistui suplimaan meidät Heikin kyytiin. He nappasivat minut töistä ja kiiruhdettiin eläinlääkärille vielä aikataulussa.

Sitten puhkesi Heikin autosta kumi. Kaikeksi onneksi mukana oli vararengas. Soitin eläinlääkärille, että saattaisimme hiukan myöhästyä. Pääsimme perille vartin verran myöhässä. Perillä asiat onneksi lutviutuivat hyvin. Onni oli kiltti eikä pelännyt yhtään. Piikitys sujui hyvin, Onni hädin tuskin huomasi jotain tapahtuneen. Pieni "hmmm"-ilme käväisi naamalla kuin Räyhääjä olisi miettinyt tapahtuiko jotain vai kuvittelenko vaan. Loppu hyvin, kaikki hyvin.

Riiviön päiväkirja

*Olen kerta kaikkiaan huono pitämään päiväkirjaa aina se unohtuu. Laitan tähän pari kertomusta Onnin murrosiästä eli noin 6-7 kk vanhana. Nämä tapahtuivat Jarno ollessa Singaporessa työmatkalla ja me olimme Onnin kanssa kahden.
Blackie kylässä uudemman kerran*

Kun Onni tapasi ensimmäisen kerran Blackien, se oli hienosti käyttäytyvä pikkupoika. Tällä toisella kerralla se oli kaikkea muuta kuin hienosti käyttäytyvä. Se oli riiviö, jonka emäntä sai hävetä silmät päästään.

Kaikki alkoi kyllä hyvin, mutta sitten Onni alkoi pitkästyä. Se halusi leikkiä ja riehua. Ei makoilla nättisti. Ensin se hiukan kokeili komentaa Blackieta. Olin pudottaa silmät päästäni kun Onni alkoi todenteolla vaatia Blackieta leikkimään. En oikein tiennyt mitä tehdä. Enkä ollut ainoa. Blackie oli myös hämmästynt Onnin röyhkeästä käytöksestä.

Ensin Blackie vain väisteli Onnia. Se kokeili hiukan leikkiä, mutta vanhana koirana sitä ei niin kiinnostanut peuhaaminen. Sitten se komensi Onnia. Ensimmäisen komennuksen jälkeen Onni oli hiljaa melkein puoli tuntia, mutta aloitti sitten taas leikkiinkiusaamishaukunnan. Tätä jatkui niin kauan kuin Susanna ja Blackie olivat kylässä. Väistely, leikki komennus ja hetken hiljaisuus. Onnin ääni ei ole mikään maailman hiljaisin, joten voi naapuri-raukkoja. En saanut omilla käskyilläni sitä hiljenemään yhtään. Onni oli kerta kaikkiaan raivostuttava riiviö.

Maijun luona yötä

Olemme Onnin kanssa olleet muutaman kerran Maijun ja Aaron luona yötä. Käymme siellä välillä useammin välillä harvemmin. Paikka on tuttu, samoin ihmiset.

Sain tilaisuuden lähteä laivalle ystäväni kanssa. Jarno oli poissa ja Onnille piti hankkia hoitaja.

Käännyin tietysti Maijun puoleen. Onnin piti viettää siellä vain yksi yö.

Kun lähdin, Onni oli vinkunut perääni kauan ja ollut koko ensimmäisen päivän hiukan masentunut. Se ei suostunut oikein syömään. Illalla se kyllä söi... valitettavasti vain Maijun rintsikat, eikä ruokaa niin kuin olisi pitänyt.

Aamulla sille jo maistui ihan oikeakin muona ja se oli paljon pirteämpi. Kun sitten myöhään illalla tulin, niin voi sitä jälleennäkemisen riemua. Ennen matkaa Onni oli melkoinen murrosikäinen, mutta pari päivää matkan jälkeen se käyttäytyi kuin enkeli. Sitten se tosin taas unohtui...

Uimarin päiväkirja

Ensimmäinen kokemus vedestä

Onnin ensimmäinen tapaaminen veden kanssa tapahtui siinä yhdeksän viikon ikäisenä. Utelias pentu kiikkui kivellä rannassa ja kurottautui liian kauan. Veteenhän se joutui. Siellä Onni räpiköi kunnes sain sen ongittua kuiville. Hiukan kuivausta ja taas oli pentu samalla kivellä nyt tosin varovaisempana. Se kävi vielä vähän tallustelemassa rannassa.

Toinen pudotus

Huimasta ensikokemuksesta huolimatta kiinnostus veteen pysyi. Onni kävi kesän aikana vain kahlailmassa. Heti jos vesi nousi napaan asti nopea käännös ja pois. Se onnistui vielä toisen kerran tippumaan syvempään veteen eräällä lenkillä. Olimme olleet naapurin Vili-koiran ja emännän kanssa lenkkeilemässä ja he menivät toista kautta. Kun Onni toipui järkytyksestä, ettei saakaan koko lenkkiä kävellä rakkaan "veljensä" kanssa, se huomasi lenkipolun vieressä olevassa lammessa jotain mielenkiintoista ja ennen kuin ehdin kissaa sanoa, taas oli sankari räpiköimässä vedessä.

Hyppy jäihin

Tämä jälkeen koittivat kylmemmät ilmat ja Onni joutui jättämään vesileikit suihkuun. Mikä ei suinkaan ole mikään ihana paikka. Onni on kiltisti kyllä suihkussa, muttei nauti siitä. Talven jälkeen kevään aurinko alkoi lämmittää jäätä. Eräänä aurinkoisena päivänä olimme matkalla ystäväni luo kylään. Olin jo muutenkin myöhässä ja hirveällä kiireellä lähdettiin matkaan. Onni haisteli alkumatkasta muutaman mäyriksen kanssa ja pääsi sitten vapaana jatkamaan matkaa. Yhtäkkiä se huomasi jäällä muutaman variksen ja päätti mennä ajamaan niitä hiukan takaa. "Ei" kaikui kuuroille korville ja päättäväinen terroristi otti mahtavan loikan päästäkseen pienen sulaneen kohdan yli huteralle jäälle. Eihän jää tietenkään kestänyt kahdeksantoista kilon pommia. Onni vajosi jäihin. Ensin se sinnikkäästi polski variksia kohti, mutta karjuttuani tarpeeksi vaihtoi suuntaa ja palasi luokseni rantaan. Eihän siinä mitään kotiin kuivaukseen. Matkalla ohitettiin samaiset mäyrikset. Omistajan katse oli varsin nauravainen. Olimme hyvin paljon myöhässä jälleen kerran, mutta seikkailun kuultuaan en saanut pahoja haukkuja.

Nykypäivää

Onni ei vieläkään oikeasti ui. Se pomppii pohjassa, eräänlaista tassupohjaa. Jos poika joutuu niin syvälle, että uida pitäisi, se kääntyy takaisin. Huolimatta hurjista kokemuksista kiinnostus veteen on säilynyt. Siitä ei ole pelottavaa edes pistää päätään veden alle, päinvastoin on ihanaa tehdä kuplia puhaltamalla nenän kautta ilmaa veden alla.